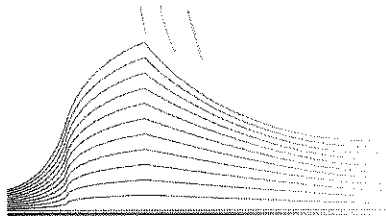

0A

Datum van uitspraak 29 april 2020
Dossiernaam LINDELL Jarno
Notitienummer parket BR. 68.99.1587/11 11N111635

Vonnisnummer/ Griffienummer

51095 / 2020

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken

Aangeboden op

Vonnis

bij verstek

25ste kamer

Ref. Griffie : 13 - 50

OR : Gaudius 2011/124

PK : M. van Aalst

INZAKE VAN :

De Heer Procureur des Konings bij het Parket te Brussel, in naam van zijn ambt

en

Vereniging BMM, met maatschappelijke zetel te 3962 Wijk Bij Duurstede (Nederland), Lodewijk De Vromestr 25,

Vertegenwoordigd door Mr. Andreas Reygaert, advocaat

Burgerlijke partij

Consignatie burgerlijke partijstelling : 5.500 eur.

TEGEN :

51362

1) **LINDELL** Jarno Mikael, geboren te Tampere (Finland) op 4 maart 1979, wonende te 90630 Oulu (Finland), Paalikatu 2 a 19, zonder gekende woon- of verblijfplaats, van Finse nationaliteit

Overleden.

51363

2) **TEMONEN** Teemu Petteri, geboren te Pori (Finland) op 28 juli 1980, wonende te 12652 HAGERSTEN (Zweden), Huvudfabriksgatan 4 bus 1202, zonder gekende woon- of verblijfplaats, van Finse nationaliteit

Die niet verscheen.

Beklaagden

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A. deel uitmaken van een criminele organisatie

zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect

vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

om namelijk deel te hebben uitgemaakt van een organisatie die beoogde door frauduleuze mailings oprichtingen te plegen en de winsten hiervan te verduisteren, door het plegen van de misdrijven vermeld onder B, C, D ;

(art. 324 bis en 324 ter § 1 Sw)

te Brussel en bij samenhang elders binnen en buiten het Rijk in de periode van 20 juli 2012 tot en met 6 december 2016

door Jarno Mikael **LINDELL**, Teemu **TEMONEN**,

B. valsheid in handels- of bankgeschriften of in private geschriften, en gebruik ervan

met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in handels- of bankgeschriften of in private geschriften valsheid te hebben gepleegd door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen of vast te stellen, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van de hiervoren vermelde valse akte of van het hiervoren vermelde valse stuk gebruik te hebben gemaakt,

om namelijk een onbekend aantal facturen te hebben opgesteld, houdende facturatie van kosten voor het verlengen van een 'trademark' (merkenrecht),

vals daar de facturen vermelden dat zij werden opgesteld door "ECTO SA" of "EPTO SA" te Brussel, terwijl er geen dergelijke naamloze vennootschap bestaat in België, en

vals daar de bestemming van de factuur nooit enige dienstverlening ter zake heeft besteld, en

vals daar de vermelde bankrekening niet aan ECTO toebehoort, en

vals daar men door een logo bedrieglijk de indruk wekt een overheidsorganisatie te zijn, en

vals daar de organisatie die de facturen uitreikt geenszins gemachtigd is merkenrechten te verlengen;

(art. 193, 196 lid 1 en 5, 213 en 214 Sw)

1. te Brussel en elders op 25 juli 2014

door Jarno Mikael **LINDELL**, Teemu **TEMONEN**,

een factuur dd. 25.07.2014 door EPTO aan CNA Insurance Company Ltd voor EUR 3.350,-;
(K1 F8 S1)

2. te Brussel en elders op 22 augustus 2014

door Jarno Mikael **LINDELL**, Teemu **TEMONEN**,

een factuur dd. 22.08.2014 door EPTO aan NEW RAMIC bvba voor EUR 3.350,- ;(K1 F8 S7)

3. te Brussel en elders op 7 april 2015

door Jarno Mikael **LINDELL**, Teemu **TEMONEN**,

een factuur dd. 07.04.2015 door EPTO aan REDITUS gie voor EUR 3.350,- ; (K1 F8 S25)

C. oplichting

met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen die aan een ander toebehoorde, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te hebben doen afgeven of leveren, hetzij door het gebruik maken van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid,

om zich namelijk geldbedragen te hebben laten afgeven door overschrijving door gebruik der vermelde valse facturen;

(art. 496 lid 1 Sw)

1. te Brussel in de periode van 8 januari 2014 tot en met 13 februari 2015

door Jarno Mikael **LINDELL**, Teemu **TEMONEN**,

betalingen voor in totaal EUR 120.600,- ;

(K1 F8 S11)(K1 F9 S4)

2. te Brussel in de periode van 13 februari 2015 tot en met 5 augustus 2015

door Jarno Mikael **LINDELL**, Teemu **TEMONEN**,

betalingen voor in totaal betalingen voor EUR 39.100;

(K1 F8 S42)

D. omzetting of overdracht criminele vermogensvoordelen om illegale herkomst te verbergen

de zaken, bedoeld in artikel 42. 3° van het Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden,

om namelijk geldsommen te hebben ontvangen op een BNP Paribas Fortis rekening 001-6287017-38 op naam van International Payment Administration, meer bepaald de betalingen vermeld onder C en vervolgens :

(art. 505 lid 1. 3° Sw)

1. te Brussel en bij samenhang in Denemarken in de periode van 11 januari 2012 tot en met 17 september 2014

door Jarno Mikael **LINDELL**, Teemu **TEMONEN**,

geldbedragen voor EUR 214.053,70 te hebben overgeschreven van 'International Payment Administration' naar een rekening Danske Bank DK1130003409006396 op naam van 'Skandinavisk IT Central';

(K1 F9 S12)

2. te Brussel en bij samenhang in Denemarken in de periode van 3 september 2014 tot en met 21 januari 2015

door Jarno Mikael **LINDELL**, Teemu **TEMONEN**,

geldbedraggen voor EUR 39.980,- te hebben overgeschreven van 'International Payment Administration' naar 'Nordisk Finans Administration'; (K1 F9 S4)

2. PROCEDURE:

Gelet op het tussenvonnissen van 8 november 2019.

De rechtbank nam kennis van de stukken m.b.t. het overlijden op 5 juni 2019 van de eerste beklagde.

Op de openbare terechtzittingen van 2 oktober 2019 en 17 januari 2019 werd de zaak behandeld en in beraad genomen.

De rechtbank heeft gehoord:

- Mter Reygaert Andreas voor en in naam van de burgerlijke partij, in haar uiteenzetting en middelen, en die een nota, conclusie en 2 stukkenbundels neerlegde;
- Dhr. van Aalst substituut Procureur des Konings, in zijn vordering, die een verklarende nota en een stuk neerlegde.

De rechtbank stelde vast dat tweede beklagde rechtsgeldig werd gedagvaard doch niemand voor hem verscheen.

3. ELEMENTEN VAN HET STRAFDOSSIER

1.

Op 2 augustus 2011 heeft de Beneluxvereniging voor Merken- en Modellenrecht, afgekort BMM, klacht met burgerlijke partijstelling neergelegd voor de onderzoeksrechter. Aanleiding was dat meerdere leden aangesloten bij deze vereniging – merkhouders of specialisten werkzaam in merken- en modellenbureaus, klachten hadden over het feit dat zij en hun klanten meermaals brieven ontvingen van een vennootschap met de benaming (en hoofding op haar briefpapier) ECTO S.A. of EPTO S.A., met maatschappelijke zetel te 1000 Brussel, De MeÛussquare 38/40, waarin werd gemeld dat hun merk spoedig zou komen te vervallen en moest worden vernieuwd. Vervolgens werden door dezelfde vennootschap onder dezelfde hoofding facturen overgemaakt aan de merkhouders om de zogenaamde vernieuwing van hun merkinschrijving te betalen.

De burgerlijke partij deed opmerken dat het logo gebruikt op het briefhoofd en de facturen van ECTO S.A. of EPTO S.A. gelijkend was op het logo van de officiële instantie voor de registratie van merken en modellen in de Europese Unie, namelijk het Bureau voor Intellectuele Eigendom van de Europese Unie, afgekort "EUIPO". Dienvolgens werd opgemerkt dat ook de benamingen "ECTO" en "EPTO" gelijkend zijn aan die afkorting van de officiële instantie waaraan de vernieuwingen van de inschrijvingen moeten betaald worden.

De tussenplaatsing van de vennootschap ECTO/EPTO was niet nodig daar EUIPO de merkhouders zelf contacteert indien een vernieuwing nodig zou zijn. Ook werd opgemerkt

dat door ECTO/EPTO niet werd gewacht op een aanvraag of bestelling door een merkhouder, alsook exorbitante prijzen werden gevraagd en B.T.W. werd aangerekend, waar er voor die diensten normaal vrijstelling is van B.T.W.

De verdachte praktijken vonden plaats minstens vanaf 9.2.2010 en bleken nog steeds doorgang te vinden bij de klachtbevestiging op 20.11.2014.

2.

Uit het strafonderzoek is gebleken dat sedert 2011 ongevraagd facturen voor hernieuwing van merkenregistratie werden verzonden aan merkhouders, waarbij betaling werd gevraagd op de bankrekening met nummer BE24 0016 2870 1738 op naam van de vennootschap INTERNATIONAL PAYMENT ADMINISTRATION S.M.B.A.

Door het gelijkaardig uitzien logo met dat van de officiële instantie EUIPO, gaven de facturen de indruk dat aan de gebruikelijke instantie werd betaald, terwijl de op de facturen gebruikte benamingen niet waren geregistreerd in de Kruispuntbank van Ondernemingen, en een bankrekeningnummer werd vermeld dat niet toebehoorde aan de officiële instanties bevoegd voor de inning van merkenrechtbijdragen.

De inmiddels overleden beklagde LINDELL bleek eigenaar en bestuurder te zijn van de vennootschap INTERNATIONAL PAYMENT ADMINISTRATION die titularis was van de op de valse facturen vermelde bankrekening. Deze vennootschap werd initieel geleid door een zekere heer SURMONEN, tot diens overlijden op 8 augustus 2012 – vanaf dan werden blijkens onderzoek zijn functies overgenomen door wijlen LINDELL.

Daarenboven bleek wijlen de heer LINDELL binnen Europa bestuursfuncties te bekleden (al dan niet als stroman) van meerdere vennootschappen onder andere gevestigd in Duitsland, Italië, Tsjechië, Denemarken, Nederland. LINDELL zou door vervalsing van handtekeningen de controle over deze vennootschappen verworven hebben. Ook deze ondernemingen contacteerden Europese merkhouders met de bedrieglijke melding dat hun merkregistratie aan vernieuwing toe was om dan via valse facturen een exorbitante prijs op te strijken.

3.

Uit het bankonderzoek blijkt dat de opbrengsten van INTERNATIONAL PAYMENT ADMINISTRATION S.M.B.A. werden doorgestort naar andere vennootschappen, met name de Deense vennootschappen NORDIVISK FINANS ADMINISTRATION S.M.B.A. en SCANDINAVISK IT-CENTRAL S.M.B.A., vanwaar de gelden op hun beurt werden doorgesluisd naar een bankrekening in Zwitserland en een bankrekening in Hong-Kong. Op het ogenblik van deze overschrijvingen was tweede beklagde de zaakvoerder van SCANDINAVISK IT-CENTRAL.

Tweede beklagde kwam in het vizier nadat bleek dat hij bij de Berlijnse autoriteiten bekend stond in een grootschalig Fins onderzoek naar bedrijven die domeinnaamdiensten aanboden. Dit onderzoek was onder meer gericht tegen zowel tweede beklagde als de heer SORMUNEN Markku, de man van wie wijlen de heer LINDELL een reeks bedrijven had overgenomen om er vervolgens de facturen mee uit te schrijven.

Uit bankonderzoek bleek verder dat de praktijken gedurende jaren in stand werden gehouden, en dit met verschillende opeenvolgende bedrijven, benamingen en logo's, doch telkens gebruik makend van dezelfde modus operandi. Dit blijkt onder meer ook uit de vaststelling dat tot op het moment van de blokkering van de bankrekening met nummer BE24 0016 2870 1738 dd. 20 maart 2015, nog steeds gelden binnenkwamen voortkomend uit de illegale praktijken. Uit deze en andere elementen besluit het openbaar ministerie dat een breder netwerk, meer bepaald een criminele organisatie schuilgaat achter de verzending van valse facturen onder misleidende briefhoofden en logo's. In het P.V. nr. 002721/2017 wordt het wederrechtelijk vermogen van de criminele organisatie geschat op een minimum bedrag van 1.071.501,02 EUR.

4.

Wijlen de heer LINDELL stelde tijdens zijn verhoor van niets op de hoogte te zijn, niet van de verrichtingen op de betrokken bankrekening, niet van zijn hoedanigheid van zaakvoerder of bestuurder van betrokken vennootschappen. Volgens hem werden er geen onregelmatigheden gepleegd. Hij verklaarde dat hij SURMONEN heeft ontmoet in Spanje; deze maakte hem wegwijs in de wereld van het vernieuwen van merknamen. Op een aantal gestelde vragen kon hij zich niets herinneren.

5.

Van tweede beklagde was geen adres bekend doch hij kon alsnog worden aangetroffen op een adres in Zweden. Bij de huiszoeking die daar werd uitgevoerd werden onder meer een bankkaart, kaartlezer en documenten aangetroffen die tweede beklagde in verband brengen met de organisatie rond SURMONEN en de feiten gepleegd middels de vennootschappen INTERNATIONAL PAYMENT ADMINISTRATION SMBA, NORDISK FINANS ADMINISTRATION SMBA en SKANDINAVISK IT-CENTRAL SMBA.

Door de Noorse onderzoekers werd een verhoor van tweede beklagde overgemaakt. Blijkens politionele informatie komende uit Berlijn is tweede beklagde voorwerp geweest van een grootschalig Fins strafonderzoek in verband met internetfraude middels bedrijven actief in het aanbieden van domeinnaamdiensten. Tweede beklagde werd naar aanleiding daarvan samen met de heer SURMONEN veroordeeld in Finland in 2009 wegens witwas en fraude met bedrijven waarvan tweede beklagde zaakvoerder was.

Tweede beklagde verklaarde werkzaam te zijn als loodgieter; in verband met dat werk verbleef hij onder meer ook in Spanje, Malaga. Daar had hij ook contact met wijlen de heer

SURMONEN. In dat verhoor omschrijft tweede beklaagde de heer SURMONEN als een business man die uit alles geld probeerde te slaan. Hij erkende voor hem te hebben gewerkt en spreekt over alcoholinvoer en stromanschap van bedrijven. Hij kreeg een beloning van 2.000 EUR of 2.500 EUR om een handtekening te zetten. Het was gemakkelijk verdiend geld en hij had geld nodig. Hij herinnert zich de namen van de vennootschappen niet meer. Hij was erbij toen de heer SURMONEN door een geweldsdelict werd gedood. Hij kent ook wijlen de heer LINDELL als een vriend van SURMONEN. Hij had tot ongeveer 2014-15 contact met LINDELL in Spanje.

Wat betreft de voormelde vennootschappen kan hij enkel vage antwoorden geven. Ook geconfronteerd met wat in zijn woning werd aangetroffen geeft hij ontwijkende antwoorden. Hij verklaart vervolgens dat hij zijn familie wilde beschermen want dat de entourage van SURMONEN (de groepering waarmee hij zich heeft ingelaten) gevaarlijk is. Hij beweerde niets te weten over de geldtransacties naar de vennootschappen SCANDINAVISK IT-CENTRAL en NORDIVISK.

4. BEOORDELING VAN DE STRAFVORDERING

1.

Wegens het overlijden van de eerste beklaagde, moet het verval van de strafvervolgung jegens hem worden vastgesteld overeenkomstig artikel 20 V.T.Sv.

2.

Facturen zijn handelsgeschriften die zich opdringen aan de openbare trouw, nu deelnemers aan het handelsverkeer geloof moeten kunnen hechten aan de waarachtigheid van hetgeen door het geschrift wordt vastgesteld.

De facturen verzonden aan de merkhouders, waarbij gebruik werd gemaakt van diverse vennootschappen, op de officiële instantie lijkende logo's en briefhoofden, zijn vals en misleidend daar deze valselijk doen uitschijnen dat aan een officiële overheidsinstantie wordt betaald voor een hernieuwing van een merkinschrijving, terwijl de facturen niet uitgaan van een officiële inningsinstantie, de op de facturen vermelde vennootschap niet bestaat in België en in elk geval niet gemachtigd is om merkenrechten te hernieuwen of in dat kader betalingen te innen, het bankrekening nummer vermeld op de facturen niet datgene is van een officiële overheidsinstantie gemachtigd betalingen voor merkenrechteninschrijvingen of – hernieuwingen te innen.

De feiten werden gepleegd met het oog op onrechtmatige zelfverrijking, dienvolgens met bedrieglijk opzet en/of het oogmerk om derden te schaden.

Met hetzelfde bedrieglijk opzet werd gebruik gemaakt van de valse stukken, i.e. de valse facturen, door deze aan te wenden in het kader van oplichtingspraktijken zoals gemotiveerd hierna.

3.

Door het gebruik maken van valsheden (valse facturen), valse hoedanigheden, listige kunstgrepen en bedrieglijke middelen om te doen geloven in valse ondernemingen / een goede afloop, en aldus misbruik te maken van het goed vertrouwen van de slachtoffers, heeft tweede beklagde als mededader zich geldbedragen doen afgeven met de bedoeling zich zaken toe te eigenen die aan een ander toebehoorden.

De aanwending van valsheden, listige kunstgrepen of bedrieglijke middelen is bewezen, evenals het moreel element, bestaande in de intentie zich een zaak van een ander te doen afgeven of leveren.

4.

Tweede beklagde is betrokken bij deze feiten onder tenlasteleggingen B en C als mededader, minstens wegens zijn zaakvoerderschap van de vennootschap SCANDINAVISK IT-CENTRAL en de vaststelling dat hij enige volmacht houder was op de bankrekening van deze vennootschap, waarop de door nietsvermoedende slachtoffers afgegeven gelden terecht kwamen. Tevens blijkt zijn betrokkenheid bij de feiten uit de vaststelling dat hij medeondertekenaar was van een volmacht, terwijl wijlen LINDELL formeel de financieel begunstigde was van NORDISK FINANS, vennootschap die eveneens werd aangewend om de uit hoofde van valsheid in geschriften en oplichting afgegeven gelden onder te brengen. Wijlen de heer LINDELL was bestuurder en eigenaar van de vennootschap INTERNATIONAL PAYMENT ADMINISTRATION, titularis van het Belgische bankrekeningnummer bij BNP Paribas Fortis dat bij middel van valsheid op de facturen werd vermeld en waarop nietsvermoedende merkhouders dachten een vernieuwing van hun merk te betalen. Vanaf die rekening werden de betalingen doorgeschoven naar de rekeningen van vennootschappen gecontroleerd door tweede beklagde. Tijdens de huiszoeking bij tweede beklagde werden onder andere een kaartlezer van BNP Paribas Fortis, een visitekaartje van het bankkantoor te Mechelen en rekeninguittreksels van ECTO/EPTO aangetroffen. Dienvolgens blijkt de ontegensprekelijke samenwerking tussen de plegers van de feiten middels de vennootschappen ECTO, EPTO en INTERNATIONAL PAYMENT ADMINISTRATION en tweede beklagde. Ook uit de eigen verklaringen van tweede beklagde blijkt dat hij in opdracht van anderen zich liet inschakelen om geldtransacties te realiseren en zich te laten gebruiken als stroman voor de bedrijven die werden aangewend om de feiten onder B en C te realiseren.

Tweede beklagde heeft aldus positieve handelingen gesteld die hebben bijgedragen tot de verwezenlijking of voltooiing van de misdrijven onder B en C, en dit met het opzet om aldus mee te werken aan de realisatie van die misdrijven.

De feiten van tenlasteleggingen B en C zijn bewezen in hoofde van tweede beklaagde.

5.

De middels oplichting (tenlastelegging C) verkregen opbrengsten werden vanaf de rekening waarop nietsvermoedende slachtoffers geldbedragen stortten, overgeschreven op andere bankrekeningen van vennootschappen gelinkt aan de bredere achterliggende organisatie, met name 214.053,70 EUR op de Deense bankrekening van SCANDINAVISK IT-CENTRAL, en 39.980,00 EUR op de bankrekening van een Deense vennootschap NORDISK FINANS ADMINISTRATION.

De delictuele oorsprong van de aldus overgeschreven geldbedragen is bewezen.

Wijlen eerste beklaagde was bestuurder/zaakvoerder en financieel begunstigde van de Deense vennootschap NORDISK FINANS ADMINISTRATION. Hij had volmacht op de bankrekening, doch de desbetreffende documenten werden mee ondertekend door tweede beklaagde. Vanaf de bankrekening van deze Deense vennootschap werden de gelden verder overgemaakt naar een rekening in Hong-Kong. Dit alles blijkt uit de resultaten van het Deense bankonderzoek.

Middels eenzelfde modus operandi werden de gelden, overgeschreven op de rekening van de Deense vennootschap SCANDINAVISK IT-CENTRAL, via hetzelfde bedrijf overgeschreven richting Hong-Kong. Tweede beklaagde is volgens de vaststellingen van de verbalisanten ook bij deze operaties betrokken als zaakvoerder van SCANDINAVISK IT-CENTRAL. Tweede beklaagde was eveneens aanwezig bij de dood van SURMONEN in Spanje, waar deze omkwam bij een gevecht. Van deze man werd door wijlen LINDELL een aantal vennootschappen, verspreid over Europa, al dan niet met bedrieglijke middelen, overgenomen.

Uit de wijze waarop en de feitelijke context waarin de handelingen werden gesteld wist tweede beklaagde, of moest hij in elk geval weten, dat de overgeschreven geldbedragen vermogensvoordelen uit misdrijven waren.

Door de overschrijving / omzetting van deze geldbedragen wordt de illegale herkomst van de gelden verdoezeld aangezien aldus geveinsd wordt dat het zou gaan om een normale verrichting in het handelsverkeer.

Onmiskenbaar was het de bedoeling om de geldbedragen, via bedrieglijke middelen ontvangen op de rekening van een vennootschap die zich valselijk voordeed als een overheidsinstantie, zo snel mogelijk weg te sluisen, met het oogmerk de delictuele herkomst van die gelden te verbergen of te verdoezelen, en de daders van de hoofdmisdrijven (de oplichtingen) te helpen ontkomen aan vervolging.

De feiten van tenlastelegging D zijn bewezen in hoofde van tweede beklaagde.

6.

Met een criminele organisatie wordt bedoeld iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen.

Voorgaande geldt zonder dat de organisatie feitelijk uitsluitend een politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig oogmerk heeft of die uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

Het openbaar ministerie beoogt bestraffing wegens deelname aan een criminele organisatie op grond van artikel 324ter §1 Sw., namelijk een criminele organisatie die gebruik maakt van intimidatie, geweld, listige kunstgrepen, bedreiging, commerciële of andere structuren om het plegen van misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken. Om deel uit te maken van een criminele organisatie volstaat het dat een lid wetens en willens betrokken is bij de organisatie, ook al heeft hij niet de bedoeling een misdrijf in het raam van de organisatie te plegen of daaraan deel te nemen of heeft hij niet de bedoeling bij te dragen tot de doelstellingen van de criminele organisatie.

De aansluiting bij een criminele organisatie kan door de rechter soeverein worden afgeleid uit b.v. het opnemen van een functie in een vennootschapsstructuur door de groepering aangewend om misdrijven te plegen of te maskeren, het deelnemen aan overleg om misdrijven te plegen, het voorzien van financiële of materiële ondersteuning.

De vereiste dat de deelname "wetens en willens" moet zijn, houdt in dat de deelnemer aan de criminele organisatie op de hoogte moet zijn van de, in dit geval, in artikel 324ter §1 gebruikte methodes. (cfr. GwH 19 september 2014, nr. 122/2014, *B.S.* 5 november 014, 84559-84564)

7.

Uit de elementen van het strafdossier als hoger aangehaald moet worden besloten dat er sprake was van een criminele organisatie, namelijk een bestendige, gestructureerde organisatie, waarbinnen de leden onderling overleg plegen en elk volgens een redelijk vaste rolverdeling hun bijdrage leveren om mee te werken aan het plegen van misdrijven en het genereren en doen verdwijnen van illegale vermogensvoordelen.

De bestendigheid en het langdurig functioneren van de organisatie rond de inmiddels overleden heer SURMONEN blijkt onder meer uit de vaststelling dat na diens overlijden onmiddellijk in een opvolging werd voorzien. Tevens blijkt de langdurige en bestendige werking van de organisatie doordat feiten zich bleven manifesteren, zelfs nadat een lid was opgepakt en de Belgische bankrekening was geblokkeerd.

De elementen van het strafdossier, waaronder de verklaringen, wijzen daarenboven op een sfeer van gewelddadigheid binnen en rond de organisatie. Er is sprake van personen onder druk zetten en angst voor represailles; blijkens de verklaringen blijven betrokkenen zeer vaag en wensen duidelijk niet te "klikken". Uit het bankonderzoek en de resultaten van de

rechtshulpverzoeken blijkt dat gebruik werd gemaakt van bedrijven, vennootschapsstructuren en strofiguren om misdrijven te plegen en te maskeren; men maakte daarenboven gebruik van bedrieglijke middelen (valse facturen) en listige kunstgrepen.

Onder meer uit de resultaten van de uitlezing van de GSM Nokia, toegeschreven aan wijlen de heer LINDELL, de resultaten van het Finse rechtshulpverzoek, de resultaten van de huiszoekingen en de verklaringen van zowel wijlen de heer LINDELL als tweede beklaagde, blijkt dat zich een bredere structuur bevond achter hen beiden, waarvan de ware toedracht en omvang verborgen diende te blijven, en zij enkel een schakel waren in dat geheel, waarbij zij een min of meer vaste rol op zich namen, doch achterliggende personen moesten afschermen.

Op grond van de elementen van het strafdossier is genoegzaam bewezen dat tweede beklaagde wetens en willens deelnam aan de criminele organisatie.

Hij nam bewust een specifieke rol op binnen de georganiseerde structuur, en in zijn hoofde bestond een vaste, duurzame en bewuste wil om deel uit te maken van de organisatie, gericht op het plegen van misdrijven. Tevens was hij op de hoogte van praktijken zoals intimidatie, bedreiging, listige kunstgrepen en het gebruik maken van commerciële structuren als middel om misdrijven te plegen of te verbergen.

De feiten van tenlastelegging A zijn bewezen.

5. STRAFTOEMETING

1.

De bewezen verklaarde feiten vormen voor tweede beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet en moeten overeenkomstig artikel 65, eerste lid, van het Strafwetboek met één straf worden beteugeld, de zwaarste.

2.

Inzake de straftoemeting houdt de rechtbank onder andere rekening met de ernst van de feiten, de persoonlijke levensomstandigheden, de leeftijd en het strafrechtelijk verleden van de beklaagde, evenals met de context waarin de feiten werden gepleegd.

De straf moet erop gericht zijn beklaagde inzicht te doen verwerven in de ernst van de feiten, en moet tevens een afschrikwekkend effect hebben ten aanzien van andere potentiële daders.

3.

De door tweede beklaagde gepleegde feiten zijn buitengewoon ernstig en afkeurenswaardig. Ze getuigen van een asociale ingesteldheid en een levenswandel die enkel gesteund is op bedriegerij, misbruik en zelfverrijking ten koste van de maatschappelijke orde en een veilig handelsverkeer, die door dergelijke feiten op ernstige wijze ontwricht worden.

De zwaarwichtigheid van de feiten vraagt om een belangrijk maatschappelijk signaal.

Er zijn vermoedelijke voorgaanden inzake gerelateerde misdrijven blijkens de elementen van het strafdossier. Beklaagde is reeds langdurig een verkeerd pad aan het bewandelen. Blijkens zijn verklaringen is er geen schuldinzicht.

4.

De rechtbank is van oordeel dat de gevangenisstraf als hierna bepaald noodzakelijk en gepast is om beklagde tot betere inzichten te brengen en hem ertoe aan te zetten deze feiten niet meer te plegen.

Daarenboven wordt aan beklagde een effectieve geldboete opgelegd als hierna bepaald.

5.

Het openbaar ministerie vordert de verbeurdverklaring van het bedrag van 1.071.501,02 EUR, namelijk de door de verbalisanten berekende opbrengst van de criminele organisatie (zie het navolgend P.V. nr. 002721/2017).

Onverminderd artikel 43bis, derde en vierde lid van het Strafwetboek, kunnen op vordering van de Procureur des Konings de in artikel 43quater §2 bedoelde vermogensvoordelen, de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en de inkomsten uit de belegde voordelen, die worden gevonden in het vermogen of in het bezit van een persoon, verbeurd verklaard worden of kan zulke persoon veroordeeld worden tot betaling van een bedrag dat door de rechter wordt geraamd als zijnde overeenstemmend met de waarde van deze zaken, indien die persoon schuldig wordt bevonden aan de strafbare feiten omschreven in artikel 324ter Sw. (deelname aan een criminele organisatie).

Deze verbeurdverklaring kan worden uitgesproken tegen de daders, mededaders en medeplichtigen die werden veroordeeld wegens één of meerdere van de in artikel 43quater Sw. opgesomde misdrijven en onder de in §1 bepaalde voorwaarden, wanneer de veroordeelde over een relevante periode (zoals bepaald onder §3) verdere vermogensvoordelen heeft ontvangen terwijl er ernstige en concrete aanwijzingen zijn dat deze voordelen voortspruiten uit het misdrijf waarvoor hij werd veroordeeld of uit identieke feiten, en de veroordeelde het tegendeel niet geloofwaardig maakt.

Deze verruimde voordelenontneming of bijzondere verbeurdverklaring van vermogensvoordelen op grond van artikel 43quater Strafwetboek (ingevoerd bij de Wet van 19 december 2002) is facultatief en wordt ontvankelijk ingesteld middels een schriftelijke vordering van de procureur des Konings (artikel 43bis Sw. en zie Cass. 23 september 2008, A.R. P.08.0280.N)

Er ligt thans geen schriftelijke vordering voor.

Met het oog op de bijzondere verbeurdverklaring van verruimde vermogensvoordelen, wordt op vordering van de Procureur des Konings een bijzonder onderzoek bevolen op grond van artikel 524bis Wetboek van Strafvordering:

De rechter die de beklagde schuldig verklaart aan het ten laste gelegde feit kan, op vordering van het openbaar ministerie, beslissen dat een bijzonder onderzoek naar de in

artikel 42, 3°, artikel 43bis en 43quater van het Strafwetboek bedoelde vermogensvoordelen zal worden gevoerd met het oog op het bepalen van deze vermogensvoordelen.

Het voeren van dit bijzonder onderzoek naar de vermogensvoordelen is evenwel enkel mogelijk indien het openbaar ministerie door middel van ernstige en concrete aanwijzingen aantoont dat de veroordeelde uit het misdrijf of uit identieke feiten in de zin van artikel 43quater van het Strafwetboek, vermogensvoordelen van enig belang heeft behaald.

De rechtbank stelt vast dat de mondelinge vordering van de Procureur des Konings niet, althans niet expliciet, tot doel heeft het bijzonder onderzoek als bedoeld in artikel 524bis Wetboek van Strafvordering te initiëren. Daarenboven stelt de rechtbank vast dat het P.V. waarop de vordering is gesteund, vermogensvoordelen aangaat die hetzij op een bankrekening van een vennootschap terecht kwamen, hetzij een berekende omzet van vennootschappen betreffen, en er geen concrete elementen worden voorgebracht waaruit het werkelijk door tweede beklagde ontvangen of genoten vermogensvoordeel van enig belang kan blijken.

Wegens gebrek aan voldoende ernstige en concrete elementen en gelet op het inmiddels verstreken tijdsverloop, wordt geen bijzonder onderzoek naar verruimde vermogensvoordelen bevolen.

6.

De geldbedragen ten belope van 214.053,70 EUR en 39.980,00 EUR vormen het voorwerp van de bewezen verklaarde feiten onder D, en moeten verbeurd verklaard worden overeenkomstig de artikelen 42, 1°, en 505, zesde lid van het Strafwetboek, zelfs wanneer deze goederen geen eigendom zouden zijn van beklagde.

Er blijkt op basis van de beschikbare gegevens niet dat die verbeurdverklaring de rechten van derden zou aantasten.

Daar deze geldbedragen niet in het vermogen van de veroordeelde kunnen worden aangetroffen, wordt een raming gemaakt van de waarde ervan en heeft de verbeurdverklaring betrekking op het daarmee overeenstemmende bedrag, als hierna bepaald.

Deze aldus verbeurd te verklaren bedragen vormen geen onredelijk zware straf, gelet op de ernst en omvang van de gepleegde feiten en de lucratieve en langdurige aard ervan.

7.

Wat betreft de geldsom van 57.400,32 EUR aangetroffen op de bankrekening bij BNP Paribas Fortis nr. BE24 0016 2870 1738 kan de rechtbank enkel vaststellen dat deze rekening werd geblokkeerd hetgeen dus louter een bewarende maatregel is, en de geldsom niet het voorwerp is van een inbeslagname. Een bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent, dus van een overeenstemmend bedrag in het geval de geldsom die het vermogensvoordeel uitmaakt van de gepleegde misdrijven niet kan aangetroffen worden in het vermogen van de dader, is onderworpen aan een schriftelijke vordering van de Procureur des Konings, die ontbreekt. Er kan niet ingegaan worden op de vraag van de burgerlijke partij om over te gaan tot "verbeurdverklaring van de in beslag genomen rekening".

8.

De valse stukken zoals vermeld onder de tenlasteleggingen B.1, 2 en 3 moeten eveneens worden verbeurd verklaard op grond van artikel 42, 1° en 43 van het Strafwetboek.

6. KOSTEN

Alle kosten werden gemaakt voor de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

7. OP BURGERLIJK GEBIED

1.

De burgerlijke partij is een beroepsvereniging naar Nederlands recht. Haar leden zijn specialisten werkzaam bij merken- en modellenbureaus, merken- of modellenafdelingen van grote bedrijven, of werkzaam in de advocatuur of het onderwijs. Volgens haar statuten ondersteunt de vereniging de gezamenlijke beroepsbelangen, is zij gericht op kwaliteitsbewaking en levert zij advies en begeleiding met het oog op een optimale bescherming van merken- en modellenrechten in de Benelux.

2.

De vereniging heeft stappen ondernomen om gedupeerden te identificeren en deze op de hoogte te stellen van de praktijken, en heeft informatie doorgespeeld aan de speurders. Zij lijdt schade onder andere wegens de administratieve verwerking van klachten van slachtoffers die zij ontvangt.

Uit de conclusie kan worden begrepen dat de vereniging haar leden zou vertegenwoordigen om hun schadeclaims voor de rechtbank te brengen. Anderzijds wordt gesteld in de conclusies dat de leden zich zelf burgerlijke partij zullen stellen. Op dit punt zal verduidelijking met bijkomende stukken noodzakelijk zijn. Althans kan de rechtbank geen vertegenwoordigingsmogelijkheid van de leden in rechte afleiden uit de voorgelegde statuten.

De vereniging stelt dat het op dit ogenblik nog niet mogelijk is haar concrete schade te begroten. Zij verzoekt om de burgerlijke belangen aan te houden.

Daar de eerste beklagde kwam te overlijden in de loop van de behandeling voor het vonnisgerecht, kan de burgerlijke vordering nog steeds uitgeoefend worden, ook tegen de rechtsopvolgers.

3.

Wegens het gebrek aan concrete schadebegroting kan niet worden ingegaan op het verzoek van de burgerlijke partij om nu reeds verbeurdverklaarde zaken die haar toebehoren, aan

haar terug te geven of aan haar toe te wijzen. Het behoort aan de burgerlijke partij om de concrete persoonlijke schade die zij heeft geleden als gevolg van de gepleegde misdrijven te bewijzen, hetzij te bewijzen dat de goederen of gelden die in aanmerking komen voor verbeurdverklaring bij equivalent, door de dader(s) in de plaats zijn gesteld van goederen/gelden die aan de burgerlijke partij toebehoren, of het equivalent zijn van goederen die aan de burgerlijke partij toebehoren.

Er wordt door de beroepsvereniging, althans op dit ogenblik, niet aangetoond dat de bij dit vonnis verbeurd verklaarde gelden haar eigendom zijn of haar toebehoren, of het equivalent zijn van goederen of gelden die haar toebehoren.

4.

Het behoort de burgerlijke belangen aan te houden en de behandeling sine die in voortzetting te verdagen.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Gelet op :

- artikelen 11, 12, 14, 16, 21, 31 tot 37, en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- artikelen 7, 25, 38, 40, 41, 50, 65, 66-67, 193, 196, 213, 214, 496, 505, 324bis, 324ter §1 van het Strafwetboek;
- artikelen 4, 20 V.T.Sv.;

BIJ VERSTEK ten opzichte van de beklaagden NA TEGENSPRAAK ten opzichte van de burgerlijke partij

Op strafgebied:

Stelt vast dat de strafvordering is vervallen ten opzichte van wijlen de heer LINDELL Jarno Mikael;

Veroordeelt beklaagde TEMONEN Teemu Petteri wegens de bewezen feiten van de tenlasteleggingen A, B, C en D vermengd tot:

- een gevangenisstraf van **VIER JAAR**
- en een geldboete van **VIJFHONDERD (500,00) EURO**

Zegt dat de geldboete van 500,00 EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot **DRIEDUIZEND (3.000,00) EURO** (500 EUR x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van een maand;

Verklaart verbeurd in hoofde van beklaagde TEMONEN Teemu Petteri, bij toepassing van de artikelen 505, zesde lid, 42,1° en 43 van het Strafwetboek, de som van **214.053,70 EUR**, zijnde het overeenstemmend bedrag met het voorwerp van het misdrijf onder D.1;

Verklaart verbeurd in hoofde van beklaagde TEMONEN Teemu Petteri, bij toepassing van de artikelen 505, zesde lid, 42,1° en 43 van het Strafwetboek, de som van **39.980,00 EUR**, zijnde het overeenstemmend bedrag met het voorwerp van het misdrijf onder D.2;

Verklaart verbeurd de valse stukken omschreven onder tenlasteleggingen B.1-2-3 als bedoeld onder K1, F8, stukken 1, 7 en 25 in het strafdossier;

Veroordeelt beklaagde TEMONEN Teemu Petteri tot het betalen van:

- een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot **200,00 EUR** als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vergoeding van **20 EUR**, als bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,
- de overige gerechtskosten, begroot op **13.096,53 EUR**

Op burgerlijk gebied:

Verklaart de burgerlijke partijstelling van de BENELUXVERENIGING VOOR MERKEN- EN MODELLENRECHT (BMM) ontvankelijk;

Houdt de burgerlijke belangen van deze burgerlijke partij aan;

Stelt de verdere behandeling van de burgerlijke belangen inclusief de kosten in voortzetting *sine die*.

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Wat de onmiddellijke aanhouding betreft :

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering strekkende tot het bekomen van de onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde :

TEMONEN Teemu Petteri

Daar de veroordeelde niet verschijnt is het niet denkbeeldig aan te nemen dat hij zou pogen zich te onttrekken aan de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf

Bij toepassing van artikel 33 § 2 van de wet van 20 juli 1990 aangeduid door de voorzitter;

Beveelt de rechtbank de onmiddellijke aanhouding van :

TEMONEN Teemu Petteri

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 29 april 2020 door de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, samengesteld uit :

Mevr. Matthys

rechter

In aanwezigheid van M. van Aalst,

substituut-procureur des Konings bij het parket
Brussel

Met bijstand van Mevr. De Roeck

griffier

De Roeck

Matthys